

สรุปผลการทดลอง

การหาความล้มเหลวของลักษณะโคลอโนที่เกิดขึ้นของอาหารซักนำการสร้างผนังเซลล์ (Regenerating protoplasts colony) กับปริมาณดีเย็นเอทั่งหมดของลูก胚ที่เกิดจากการรวมโปรตอพลาสต์ของเห็ดโคน (T3) และเห็ดฟาง(?) นั้นมีดังนี้

การรวมโปรตอพลาสต์ระหว่างเห็ดโคนและเห็ดฟาง เพื่อให้เกิดสายพันธุ์ลูก胚ใหม่ การคัดเลือกลูก胚ที่ได้ใช้การวัดปริมาณห้องหมุดของดีเย็นเอ ที่มีปริมาณมากกว่าสายพันธุ์ต้นแบบ เป็นหลัก แต่การทดลองนี้ได้อาชัยการคัดเลือกลูก胚จากการหาความล้มเหลวของปริมาณดีเย็นเอ กับลักษณะโคลอโนลูก胚ที่เกิดขึ้นของอาหารซักนำการสร้างผนังเซลล์ (Regenerating medium) สรุปผลการทดลองได้ดังนี้

- สามารถเตรียมโปรตอพลาสต์ จากสายใยเห็ดโคน โดยบ่มสายใยในสารละลาย เอ็นไซม์ฟลูมของโนโวไชม์ 188 ความเข้มข้น 20 % กับเชลลูลอล 2 มก./มล. เป็นเวลา 3 ชม. ที่ 30 °ช. pH 7.5 และใช้ 0.6 โมลาร์ โปรแทลเซียมคลอไรด์ เป็นภาวะเคมีสมัย ให้จำนวนโปรตอพลาสต์ 2.25×10^6 เชลล์/มล.

- โปรตอพลาสต์ของเห็ดโคน สามารถคืนกลับสู่สภาพเซลล์ในเวลา 3-5 วัน บน อาหารวันเข็งสูตร 1 มีเปอร์เซ็นต์การคืนกลับเซลล์ 0.53 % รองลงมาคืออาหารวันเข็ง สูตร 3 เปอร์เซ็นต์การคืนกลับเซลล์ 0.4% และเปอร์เซ็นต์การคืนกลับเซลล์ของโปรตอพลาสต์บนอาหารวันเข็งสูตร 2 จะต่ำสุดคือ 0.17 %

- ในการทดลองรวมโปรตอพลาสต์ของเห็ด 2 สายพันธุ์ คือเห็ดโคน และเห็ดฟางด้วยสารละลายโนดีเอทอลินไกลคอล ที่มีน้ำหนักโมเลกุล 8000 สามารถเก็บพิวแสตน์ได้ทั้งหมด 150 โคลอโน สามารถแบ่งได้เป็นกลุ่มต่อไปนี้

กลุ่ม 1 ลักษณะสายใยแน่น 63 โคลอโน กลุ่ม 2 ลักษณะสายใยเบาๆ ตัวกันปานกลาง 38 โคลอโน ส่วนกลุ่ม 3 ลักษณะสายใยกระจาย 49 โคลอโน

- ในการทดลองสักด้วยเคราะห์ปริมาณ ดีเย็นเอ ทั้งหมดพบว่า สายพันธุ์พิวแสตน์ ในกลุ่มที่ 1 ที่มีลักษณะโคลอโนแน่น แซงกลุ่มที่ 2 ที่มีลักษณะโคลอโนเบาๆ กันปานกลาง มีปริมาณ

ดีเอนเอหั้งหมวดสูงกว่าดีเอนเอหั้งหมวดของสายพันธุ์ต้นแบบรวมกัน อายุร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% แต่ในกลุ่มที่ ๓ พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ความเชื่อมั่น 95%

๕. รูปแบบโปรตีนของผิวแส้นที่จากการแยกโปรตีนด้วยกราฟไฝ์ของตัวแทนของแต่ละกลุ่มผิวแส้นที่พบว่า ผิวแส้นที่ล้วนใหญ่จะมีตำแหน่งแคนโปรตีนใกล้เคียงกับสายพันธุ์ต้นแบบยกเว้นบางตำแหน่งของแคนโปรตีนของสายพันธุ์ B1 B8 B12 C6 และ C30 ที่แตกต่างออกไป

๖. ประ予以ชน์ที่คาดว่าจะได้รับงานนี้จะมีประ予以ชน์ต่อการรวมโปรต็อพลาสในระดับที่ไม่ต้องมีห้องปฏิบัติการที่สมบูรณ์ ที่มีต้องใช้เครื่องมือราคาแพงหรือสารเคมีที่ต้องใช้ในการขวนการตรวจสอบดีเอนเอ เพียงแต่อัตราค่าลักษณะของโคลินที่ขันบนจำเลี้ยงเชื้อของอาหารเรjenเนอเรท (Regenerating medium) ที่สามารถคาดได้ว่าโคลินนี้ได้เป็นผิวแส้นที่ได้

ข้อเสนอแนะ

การคืนกลับสู่ภาระของโปรตอพลาสต์ของเห็ดโคนบนอาหารวันนี้ยังมีเปอร์เซ็นต์ต่ำ เนื่องจากโปรตอพลาสต์มีจำนวนน้อย ถ้าสามารถเพิ่มจำนวนโปรตอพลาสต์ให้ได้จำนวนมากขึ้น อีก คาดว่าเปอร์เซ็นต์การคืนกลับเซลล์สูงขึ้น